1844 N. 56.

ПРИБАВЛЕНІЯ КЪ ВИЛЕНСКОМУ ВѢСТНИКУ.

DODATEK DO KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. СУББОТА 8-го Апрѣля. | Wilno. SOBOTA 8-go Kwietnia

		Бар. по раздѣ. Фран.	Термом. Реомюра.	Вѣтръ.	Состояніе атмосферы.
6 дня.	Утро.	28 дюй. 2,2 лин.	+ 0,5	Ю Слабый.	Ясно.
	По полудни.	28 — 1,9 —	+ 10,6	—	Ясно, потомъ облака.
	Вечеръ.	28 — 1,8 —	+ 6.0	—	Ясно

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

2. Правленію Государственной Коммисіи погашенія долговъ, сдѣлалось извѣстнымъ, что свидѣтельство, выданное изъ Виленской Провіантской Коммисіи 1-го Сентября 1807 г. за N. 7317, Кейданскому Купцу Захаріяшу Франку на принадлежность ему за поставку въ Іюлѣ мѣсяцѣ того года въ Кейданскій магазинъ провіанта, двухъ тысячь девяти сотъ восмидесяти семи рублей пятидесяти копѣекъ серебромъ, онъ Франкъ, за долгъ его, передалъ Ковенскому Обывателю Тобіяшу Давидовичу, а сей поручилъ оное Ковенскому Обывателю Израилю Абеліовичу Соловейчику; сей же по вѣрющему письму 4 Мая 1811 г., вручилъ оное Капитану Заксу, для полученія по оному денегъ; но Заксъ отозвался, что онъ о семъ свидѣтельствѣ во все непомнитъ и онаго у него не находится. — Правленіе Коммиссіи, объявляетъ о семъ съ тѣмъ, что буде означенное свидѣтельство у кого окажется, тотъ представилъ бы въ Коммисію въ годовой срокъ, со дня послѣдняго припечатанія сего объявленія въ газетахъ; въ противномъ случаѣ, по миновавіи сего срока, оное почитаться будетъ ничтожнымъ.

Старшій Директоръ *Г. Яценковъ.* (167)

2. Вилкомирская Городовая Ратуша, во избѣжаніе проволоки времени въ приступленіи къ окончательному рѣшенію конкурсоваго дѣла объявленныхъ къ бывшимъ подрядчикамъ дороги Шоссе Елизею Никифорову, Федору Васильеву Ковалеву, да покойному Савельеву разными лицами претензіяхъ на 24,052 руб. 26 коп. ассигнац. и 18568 рублей 83 коп. сереб. по руководству 2447 ст. X Т. Зак. Гражд. изд. 1842 года по прилагаемой у сего именной вѣдомости, вызываетъ при частныхъ къ оному сторонъ, для рукоприкладства къ составленной изъ означеннаго дѣла выпискѣ съ предвареніемъ, что по разуму 2450 статьи тѣхъже Законовъ, буде кто послѣ троекратнаго припечатанія настоящаго вызова въ Виленскомъ Вѣстникѣ и Ковенскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ въ теченіи двухъ мѣсяцевъ самъ или повѣренный не явиться, тотъ лишится по сему дѣлу рукоприкладства.

Списокъ лицамъ, кои вызызаются Вилкомирскою Городовою Ратушею, для рукоприкладства къ дѣлу, о разныхъ претензіяхъ къ бывшимъ подрядчикамъ дороги Шоссе.

N.	ИМЯ И ПРОЗВАНІЕ ВЫЗЫВАЮЩИХСЯ ЛИЦЪ, И ИХЪ МѢСТО-ЖИТЕЛЬСТВА.
1.	Бывшій Предводитель Дворянства Францъ Козаковскій, Ковенскаго Уѣзда.
2.	Помѣщикъ Францъ Сыруцъ, Ковенскаго Уѣзда.
3.	Помѣщикъ Адамъ Вноровскій, Ковенскаго Уѣзда.
4.	Еврей Мовша Александровичъ, въ г. Ковнѣ.
5.	Помѣщикъ Витебской Губерніи Городецкаго Уѣзда Клекацкій, Витебской Губерніи.
6.	Крестьянинъ Иванъ Гарасимовичъ Колпесковъ, неизвѣстно.
7.	Крестьянинъ Андрей Мацюлевичъ и Францъ Щепановскій, Минской Губерніи.
8.	Помѣщикъ Адамъ Жагель, Вилкомирскаго Уѣзда.
9.	Помѣщикъ Игнатій Буйко, Вилкомирскаго Уѣзда.
10.	Помѣщикъ Стасевичъ, Вилкомирскаго Уѣзда.
11.	Купчиха Еврейка Песса Пренская, г. Вильно.
12.	Еврейка Орелева Шимелевичева г. Вильно.
13.	Г-жа Княгиня Гедройцова, Вилкомирскаго Уѣзда.
14.	Помѣщикъ Бронецъ, Вилкомирскаго Уѣзда.
15.	Помѣщикъ Адамъ Копанскій Вилкомирскаго Уѣзда.
16.	Крестьянинъ Овантской альтаріи Вилкомирскаго Уѣзда.

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

2. Zarząd Kommissyi Państwa Umorzenia długów został zawiadomiony, iż świadectwo wydane z Wileńskiéj Prowiantskiéj Kommissyi 1-go Września 1807 roku, za N. 7.317, Kiejdańskiemu kupcowi Zacharyaszowi Frankowi, na przypadającą mu należność, za dostarczony w Lipcu tego roku do Kiejdańskiego magazynu prowiant, dwuch tysięcy dziewięciuset ośmdziesięciu siedmiu rubli, pięciudziesięciu kopiejek srébrem, tenże Frank za dług swój przelał na Obywatela Kowieńskiego Tobijasza Dawidowicza, który poruczył je także Kowieńskiemu Obywatelowi Izraelowi Abeliowiczowi Sołowiejczykowi; ten zaś, na mocy plenipotencyi 4-go Maja 1811 roku, wręczył je Kapitanowi Zaksonowi, dla otrzymania za niém pieniędzy; lecz Zaks oświadczył, iż on o rzeczoném świadectwie nic zgoła niepamięta, i weale u siebie go nié ma. Przeto Zarząd Kommissyi, podaje to do powszechnéj wiadomości z tém zastrzeżeniem, ażeby każdy, u kogo takowe świadectwo okaże się, przysłał je w ciągu roku do téj Kommissyi, licząc ten termin od daty ostatniego opublikowania niniejszego ogłoszenia w Gazetach; w przeciwnym zaś razie, po upłynieniu roku świadectwo to uznane będzie za żadne.

Starszy Dyrektor *Jacenków.* (167)

2. Wiłkomirski Miejski Ratusz, dla uniknienia zwłoki czasu względem przystąpienia do ostatecznego zawyrokowania konkursowéj sprawy w rzeczy objawionych do byłych podradczyków drogi Szosse Elisieja Nikiforowa, Teodora Wasiljewa Kowalewa, oraz zmarłego Saweljewa, przez różne osoby, pretensyi na 24,052 rub. 26 kop. assyg. i 18,568 rubli 83 kop. srébrem, na mocy 2447 art. X. T. Zb. Pr. Cyw. edycyi 1842 roku, wzywa podług załączającéj się tu listy nczestniczące w niéj osoby, dla podpisania wywodu téj sprawy, z tém zastrzeżeniem, iż na mocy 2,450 artykułu tychże Praw, jeżeli kto od daty trzeciego opublikowania niniejszego wezwania w Kuryerze Wileńskim i Kowieńskiéj Gubernialnéj Gazecie w ciągu dwóch miesięcy sam lub przez Plenipotentów nie jawi się, ten straci prawo do wysłuchania i podpisania téj sprawy.

Imienna lista osób, które Wiłkomirski Miejski Ratusz wzywa dla wysłuchania i podpisania sprawy, w rzeczy przyznanych pretensyj do byłych podradczyków drogi Szosse.

N.	IMIE I NAZWISKO WZYWAJĄCYCH SIĘ OSÓB I MIEJSCE ICH ZAMIESZKANIA.
1.	Marszałek Dworzanstwa Franciszek Kozakowski, w Kowieńskim Powiecie.
2.	Obywatel Franciszek Syruć w Kowieńskim Powiecie.
3.	Obywatel Adam Wnorowski w Kowieńskim Powiecie.
4.	Żyd Mowsza Aleksandrowicz w M. Kownie.
5.	Obywatel Witebskiéj Gubernii Horodeckiego Powiatu Klekacki, w Witebskiéj Gubernii.
6.	Włościanin Jan Harasimowicz Kołpeskow niewiadomo.
7.	Włościanin Andrzéj Maciulewicz i Franciszek Szczepanowski, Mińskiéj Gubernii.
8.	Obywatel Adam Żagiel w Wiłkomirskim Powiecie.
9.	Obywatel Ignacy Bójko w Wiłkomirskim Powiecie.
10.	Obywatel Stasiewicz w Wiłkomirskim Powiecie.
11.	Kupcowa żydówka Pessa Preńska w M. Wilnie.
12.	Żydówka Orelowa Szymelewiczowa w M. Wilnie.
13.	Xiężna Giedrojciowa w Wiłkomirskim Powiecie.
14.	Obywatel Broniec w Wiłkomirskim Powiecie.
15.	Obywatel Adam Kopański w Wiłkomirskim Powiecie.
16.	Włościanin Owanckiéj altaryi w Wiłkomirskim Powiecie.

17. Помѣщикъ Антонъ Сесицкій, Вилкомирскаго Уѣзда.
18. Помѣщикъ Викентій Копанскій Вилкомирскаго Уѣзда.
19. Помѣщикъ Петръ Гопенъ, Вилкомирскаго Уѣзда.
20. Дворянинъ Сыревичъ, Вилкомирскаго Уѣзда.
21. Каменщикъ Сергѣй Семеновъ неизвѣстно.
22. Станиславъ Рукуйжо Вилкомирскаго Уѣзда.
23. Купецъ Хаимъ Гильсбергъ, въ г. Свенцянахъ.
24. Купцы: Шліома Ейгисъ и Еліашъ Дабуесъ въ Свенцянахъ.
25. Степанъ Алексѣевъ, Россіенскаго Уѣзда.
26. Онуфрій Яковлевъ, Королества Прусскаго.
27. Власъ и Леонъ Морозовы, Вилкомирскаго Уѣзда.
28. Сергѣй Житеря, Друйскій Мѣщанинъ.
29. Мѣщанинъ Савелій Степановъ, Скемянскаго Прихода.
30. Купецъ Александръ Поповъ, Г. Вильно.
31. Крестьянинъ Иванъ Драковъ, имѣнія Куркло.

Ратманъ *М. Давидсонъ.*
Ратманъ *Мацѣевскій.*
Секретарь *Гоздовскій.* (168.)

17. Obywatel Antoni Siesicki w Wiłkomirskim Powiecie.
18. Obywatel Wincenty Kopański w Wiłkomirskim Powiecie.
19. Obywatel Piotr Hopen w Wiłkomirskim Powiecie.
20. Dworzanin Syrewicz w Wiłkomirskim Powiecie.
21. Brukarz Siergiéj Siemionów niewiadomo.
22. Stanisław Rukujżo w Wiłkomirskim Powiecie.
23. Kupiec Chaim Hilsberg w M. Swięcianach.
24. Kupcy: Szloma Eejgis i Eliasz Dabues w M Swięcianach.
25. Stefan Aleksiejew w Powiecie Rossieńskim.
26. Onufry Jakowlew w Królestwie Prusskiém.
27. Włas i Leon Morozowy w Wiłkomirskim Powiecie.
28. Sergiéj Żytera Drujski mieszczanin.
29. Mieszczanin Sawelij Stiepanow Skiemiańskiéj Parafii.
30. Kupiec Alexander Popow w M. Wilnie.
31. Włościanin Jan Drakow w majątku Kurkle.

Ratman *M. Dawidson.*
Ratman *Macijewski.*
Sekretarz *Gozdowski.* (168)

---

2. Виленская Палата Государственныхъ Имуществъ симъ объявляетъ, что въ оной 10 и 14 числъ Мая мѣсяца сего года будутъ производиться торги, на перестройку состоящаго Трокскаго Уѣзда въ мѣстечкѣ Меречѣ казеннаго каменнаго дома подъ помѣщеніе Таможни, на взятія которой прежде назначенныя торги несостоялись. Почему желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, благоволятъ явиться въ Палату съ благонадежными залогами, гдѣ будутъ предъявлены, кондиціи планъ и смѣта.— 28 Марта 1844 года.

За Совѣтника Дѣлопроизводитель *А. Довгердъ*
За Дѣлопроизводителя *Зенкевичъ.*
(183)

2. Wileńska Izba Dóbr Skarbowych niniejszém ogłasza, że w niéj dnia 10 i 14 Maja ter. roku, będą się odbywały targi, na przebudowanie położonego w Trockim Powiecie w miasteczku Mereczu Skarbowego murowanego domu na lokal Tamożni, dla wzięcia którego odbyte uprzednio targi pozostały bez skutku; przeto życzący uczestniczyć w tych targach, zechcą przybydź do téj Izby z dostatecznemi ewikcyami, gdzie będą okazane warunki, plan i smieta. Dnia 28 Marca 1844 roku.

Za Sowietnika, Sekretarz *A. Dowgierd.*
Za Sekretarza *J. Ziońkiewicz.* (183)

---

2. Виленскій Уѣздный Судъ симъ объявляетъ, чтобы законные наслѣдники умершей безъ духовнаго завѣщанія Унтеръ Офицерши Анны Нармоновой явились въ сей Судъ отъ послѣдняго сего припечатанія въ теченіи шести-мѣсяцевъ съ формальными доказательствами для полученія наслѣдства.— 31 Марта 1844 года.

Засѣдатель *Дроздовичъ.*
Засѣдатель отъ Короны *Новицкій.*
Секретарь *Щенсновичъ.* (179)

2. Wileński Sąd Powiatowy niniejszém ogłasza, ażeby prawni sukcessorowie zmarłej bez testamentowego rozporządzenia Podoficerki Anny Narmonowéj; przybyli do tego Sądu w ciągu półrocznego terminu, licząc od daty ostatniego wydrukowania tego ogłoszenia, z prawnemi dowodami dla otrzymania spadku.— Dnia 31-go Marca 1844 roku.

Assessor *Drozdowicz.*
Assessor od Korony *Nowicki.*
Sekretarz *Szczęsnowicz.* (179)

---

2. Виленскій Старшій Полицмейстеръ объявляетъ, о выѣздѣ за границу Виленскаго 1-й гильдіи купца, Александра Геймана, дочери Виленскаго купца Евы Шмуйловны Клячковны и Прусскаго подданнаго Фридриха Александра Бема.

Виленскій Старшій Полицмейстеръ, состоящій по Кавалеріи Маіоръ *Юкавскій.* (180)

2. Wileński Starszy Policmejster ogłasza, o wyjezdzie za granicę syna Wileńskiego kupca 1-ej gildy, Alexandra Hejmana, córki Wileńskiego Kupca Ewy Szmójłówny Klaczkówny i Prusskiego poddannego Fryderyka Alexandra Bema.

Wileński Starszy Policmejster, liczący się w Kawaleryi Major *Jukawski.* (180)

---

2. 1844 года Февраля 18 дня, по Указу Его Императорскаго Величества въ Вилейскомъ Уѣздномъ Судѣ слушали: прошеніе Помѣщицы Вилейскаго Уѣзда Констанціи дочери Фелиціяна Карницкаго Дружбицкой, коимъ изъясняетъ: Отецъ просительницы Фелиціянъ Игнатіевъ Карницкій, получивъ изъ Экдивизіи имѣнія Холхлы въ Вилейскомъ Уѣздѣ состоящаго, земельный участокъ составляющійся изъ фольварка тогожъ прозванія, съ 79 крестьянскими мужеска пола душами, пахатной и сѣнокосной землею, а также лѣсу, и таковой участокъ силою Экдивизорскаго рѣшенія въ 29 день Іюня 1830 года состоявшагося, принявъ въ свое владѣніе и найдя на ономъ разныя долги, которыхъ ненаходясь въ состояніи самъ удовлетворить обязалъ просительницу къ погашенію таковыхъ долговъ, выдавая ей на таковой предметъ изрекательный документъ или купчую 15 Марта 1832 года численный а 21 тогожъ теченія въ Минской Гражданской Палатѣ совершенный, каковымъ документомъ обязалъ просительницу удовлетворить свои долги разнымъ лицамъ 3000 р. серебромъ и кромѣ того, брату ея Игнатію Карницкому назначенныхъ выше сказаннымъ документомъ 3000 р. серебромъ, а зато изрѣкаясь вотчинничества сказаннаго участка для просительницы, оставилъ только для себя пожизненное онаго владѣніе, необременяя онаго никакими долгами съ предостереженіемъ, что просительница, не прежде завладѣть можетъ означеннымъ участкомъ, какъ по окончаніи жизни его, между тѣмъ, дозволилъ тотъ часъ принять во владѣніе пропинаціонный доходъ съ корчемъ и мельницъ въ мѣстечкѣ Холхлѣ и Березинѣ, а также лѣсъ состоящій въ спорѣ съ Помѣщикомъ Графомъ Тыщкевичемъ, предостерегая, чтобы просительница согласно рѣшенію Экдивизорскаго Суда, еще 1788 года

2. Dnia 18 go Lutego 1844 roku, Wedle Ukazu Jego Cesarskiéj Mości, w Wilejskim Sądzie Powiatowym słuchano: prosby Obywatelki Wilejskiego Powiatu Konstancyi z Karnickich Drużbickiéj, w któréj wyrażono: Ojciec proszącéj, Felicyan syn Ignacego Karnicki, otrzymawszy z Exdywizorskiego majątku Chołchiny, w Wilejskim Powiecie położonego, ziemną schedę, składającą się z folwarku tegoż imienia z 79-ciu włościanami płci męzkiéj, z gruntów, sianożęci i lasu, i takową na mocy wyroku Exdywizorskiego Sądu, zapadłego w dniu 29 Czerwca 1830 roku, wziąwszy w swoje władanie, i znalazłszy ją obciążoną róznemi długami, których sam zaspokoić nieczując się bydź w stanie, zobowiązał proszącą, ażeby wypłaciła takowe długi, w jakowym celu, wydał jéj prawo zrzeczne czyli akt wieczysty dnia 15-go Marca 1832 roku datowany, a dnia 21-go tegoż miesiąca i roku w Mińskiéj Izbie Cywilnéj zaaktykowany; jakowym dokumentem zobowiązał proszącą wypłacić swoje długi róznym osobom należne, w ilości 3000 rubli srébrem, i nadto jéj bratu Ignacemu Karnickiemu naznaczonych wyżéj wymienionym dokumentem także 3000 rubli srébrem, a za to zrzekając się dziedzictwa rzeczonéj schedy na rzecz proszącéj, zostawił tylko przy sobie dożywotnie prawo posiadania jéj, nieobciążając ją wcale żadnemi długami, z tém jeszcze zastrzeżeniem, iż prosząca nie piéjwiéj może wejść w posiadanie pomienionéj schedy, aż chyba po jego śmierci; tymczasem pozwolił wraz wziąć w swój zarząd propinacyjny dochod z karczem i młynów w miasteczku Chołchinie i Berezynie, a także las, będący w sporze z Obywatelem Hrabią Tyszkiewiczem, zobowiązując, ażeby prosząca, stosownie do wyroku Exdywizorskiego Sądu jeszcze w 1788 roku w majątku Chołchinie zapadłego, dochod z karczem wpływający wypłacała co rok kredytorom Osmolskim po

въ имѣніи Холхлѣ состоявшагося доходъ съ корчемъ въ пользу кредиторей Осмольскихъ по 22 р. 50 к. серебромъ ежегодно уплачивала или соотвѣтственно сему обезпеченный на сказанныхъ корчемныхъ доходахъ капиталъ тѣмъ же Осмольскимъ уплатила, обезпѣчивъ при томъ, что сказаннаго изрѣкательнаго документа ни онъ самъ, ниже кто другой подъ никакимъ предлогомъ нарушать и перемѣнять не будетъ властенъ и силою онаго отецъ просительницы въ 19 день Апрѣля 1834 года дозволилъ учинить законный на имя еяжъ вводъ къ вотчинничеству уступленнаго участка, основываясь просительница на упомянутомъ изрѣкательномъ документѣ въ Минской Гражданской Палатѣ совершенномъ и учиненною интромисіею укрепленнымъ, никѣмъ никогда не оспориваемымъ, и свидѣтельствомъ роднаго брата ея Игнатіемъ Карницкимъ утвержденнымъ исполняя во всей точности благодѣтельную волю отца своего съ чувствительною благодарностью; во вторыхъ уплатила наслѣдниковъ Сумицкихъ 2000 руб. Евреямъ М. Городка 260 р. и родному брату Игнатію Карницкому 3000 руб. о чемъ имъ же 17 Іюня 1810 года выданная квитанція удостовѣряетъ, не менѣе изъ пропинаціонныхъ доходовъ ежегодно кредиторей Осмольскихъ удовлетворила, при томъ отецъ просительницы означеннымъ документомъ оставилъ для себя дожизненно свои четыре крестьянскіе души, которые всѣ померли, то особымъ документомъ 19 Іюня 1840 года выданнымъ и одновременнымъ завѣрилъ, что законные четыре души яко умершіе никакой претензіи къ просительницѣ имѣть не можетъ, такимъ способомъ когда просительница во всѣхъ частяхъ исполнила описанные изрѣкательнымъ документомъ кондиціи, и какъ съ 1832 года то есть со времени состоянія тогожъ документа по настоящее число въ протеченіи двѣнатцати лѣтъ отецъ просительницы назначенныхъ Документомъ кондиціи, дабы онѣ въ чѣмъ либо неисполнялись нигдѣ нежаловался, но на противъ, тотъ же документъ самою земскою дѣсятилѣтнею давностью утвердился: не извѣстно затѣмъ изъ какихъ поводовъ отецъ просительницы учиненною предъ Минскимъ Уѣзднымъ Судомъ и въ Виленскомъ Вѣстникѣ въ N15 помѣщенною протестаціею рѣшился оспоривать не однократно упомянутый изрекательный документъ изъясняя въ оной, что участокъ означеннымъ документомъ переступленный просительнице возамѣрался отдать сыну своему а брату ея Игнатію Карницкому и ему выдать въ томъ документъ, каковое дѣйствіе отца просительницы не иначе какъ по подстрекавію постороннихъ лицъ предпринятое; учиненнаго уже для просительницы изрекательнаго документа или купчей во всей точности его исполненной нарушить не можетъ, ибо и сему Высочайшій Законъ въ Стат. 2232 и 2241 Тома X. изданный строго запрещаетъ, просительница затѣмъ о удержаніи въ силѣ и дѣйствіи давнаго себѣ изрекательнаго Документа защиты Судебныхъ мѣстъ, а напротивъ объ уничтоженія тѣхъ сдѣлокъ ежели какіе по выможеній отцемъ учиненны, просить будетъ и начнетъ установленнымъ порядкомъ дѣло а тѣмъ самымъ занять самовольно въ владѣніе фундуша отданнаго просительницѣ никому недозволитъ, и о семъ настоящею протестацію всѣхъ интересовныхъ увѣдомляя, проситъ настоящее прошеніе съ протестацею вписавъ въ книги, оное внѣсти въ Вилейскій Вѣстникъ, и притомъ ежелибъ отецъ просительницы представилъ какого бы не было рода и названія документъ для сына своего Игнатія Карницкаго или кого другого въ противность перваго изрекательнаго документа, и по оному желалъ учинить вводъ таковаго къ совершенію непринимать и дѣлать ввода воспрестить, о чемъ послать Земскому Суду Указъ и во всемъ томъ учинить просительницѣ законное удовлетвореніе.— Приказали: съ прописаніемъ протестаціи изъясненной въ настоящемъ прошеніи въ записать протоколъ, коего одну копію выдать просительницѣ Г. Дружбицкой а другую для припечатанія въ Виленскомъ Вѣстникѣ препроводить въ Редакцію тогожъ Вѣстника со слѣдуемыми деньгами по взысканіи таковыхъ съ просительницы, за симъ прошеніе пріобщить къ числу явочныхъ и имѣть въ виду, наслучай послѣдовать могущей, по этому предмету переписки и о томъ для вѣдомства послать Указъ Вилейскому Земскому Суду.

Судья *Буйко.*
Засѣдатель *Керсновскій.*
Свѣрялъ Канцеляристъ *Юшкевичъ.*
(124)

22 rubli 50 kop. srébrem, albo tymże Osmolskim wypłaciła kapitał na tych karczmach zabezpieczony, zastrzegłszy przy tém, iż pomienionego prawa zrzecznego ani on sam, ani też ktokolwiekbądź inny, pod żadnym pozórem naruszyć i odmienić nie jest mocen; na czém fundując się, ojciec proszącéj w dniu 19-m Kwietnia 1834 roku dozwolił uskutecznić prawem przepisane na jéj imie wprowadzenie się do dziedzictwa ustąpionéj tym sposobem schedy. Prosząca zasadzając się na rzeczonym wyżéj zrzecznym dokumencie, w Mińskiéj Izbie Cywilnéj zajawionym, uczynioną intromissyą wzmocnionym, przez nikogo nigdy nie zaprzeczonym, i poświadczeniem rodzonego jéj brata Ignacego Karnickiego stwierdzonym, spełniając oraz z całą akuratnością i najczulszą wdzięcznością czcigodną wolę ojca swojego: wypłaciła sukcessorom Sumickim 2,000 rubli srébrum, żydom M. Grodka 260 i rodzonemu bratu Ignacemu Karnickiemu 3.000 rubli srébrem, o czém wydane przez nich w dniu 17-m Czerwca 1840 roku Kwietacye przykonywają; nie mniéj też z propinacyjnych dochodów co rok zaspokajała kredytorów Osmolskich. Przy tém ojciec proszącéj, na mocy pomienionego dokumentu zostawił dla siebie dożywotnie cztery duszy włościańskie, które następnie pomarły, z jakowéj przyczyny osóbnym dokumentem w dniu 19-m Czerwca 1840 roku sporządzonym i wydanym zapewniono, iż za pomienione cztéry dusze, jako zmarłe, żadna pretensya do proszącéj roszczoną bydź nie może. Tak więc, gdy prosząca we wszystkich szczegółach wypełniła opisane zrzeczonym dokumentem warunki, i gdy od roku 1832, to jest od czasu nastania tego dokumentu do tychczas, w ciągu dwunastu lat, ojciec proszącéj nie zanosił nigdzie zażalenia, ażeby warunki takowego zrzecznego dokumentu były w czémkolwiek nie spełnione, i owszem gdy jeszcze rzeczony nie raz dokument samą ziemską dziesięcioletnią dawnością został utwierdzony: nie wiadomo z jakich powodów, ojciec proszącéj zaniesioną przed Miński Sąd Powiatowy i w 15 numerze Kuryera Wileńskiego zamieszczoną protestacyą, zaprzecza dopiéro ów dokument zrzeczny, wymieniając w niéj, że schedę pomienionym dokumentem na proszącą przelaną, postanowił oddać swemu synowi a jéj bratu Ignacemu Karnickiemu, i jemu w tym celu wydać dokument. Takowy postępek ojca proszącéj, biorący zapewne początek swój w namowie i poduszczeniu osób postronnych, wydanego już na rzecz tejże proszącéj zrzecznego dokumentu czyli aktu wieczystego, w całéj swojéj rozciągłości wypełnionego, naruszyć w żaden sposób nie może, gdyż tego najsurowiéj zabrania prawo w 2,232 i 2241 artykułach X. Tomu Zbioru Praw Cywilnych zawarte. Zatém prosząca zapowiada, iż o zachowanie w mocy i skutkach danego jéj zrzecznego dokumentu przez obronę władz Sądowych, i przeciwnie o unieważnienie wszelkich tranzaktów, jeżeli jakie na ojcu zostały wymożone, będzie prosić, i rozpocznie w tém celu prawnym porządkiem sprawę; a tém samém zająć samowolnie we władanie funduszu proszącéj oddanego, nikomu nie dozwoli, o czém niniejszą protestacyą wszystkie interessowane strony zawiadamiając, prosi, ażeby tę prośbę wespół z protestacyą wpisawszy do ksiąg, zamieścić ją w Kuryerze Wileńskim, i jeżeliby ojciéc proszącéj przedstawił jakiegobądźkolwiek rodzaju i imienia dokument na rzecz swojego syna Ignacego Karnickiego, lub kogokolwiek innego, w brew piérwszego zrzecznego dokumentu, i na mocy tego chciał uczynić wprowadzenie się, takowego do akt nie przyjmować i wprowadzania się zakazać, o czém posłać Ziemskiemu Sądowi Ukaz, i we wszystkiém wyżéj wymienioném uczynić proszącéj prawne zadośćuczynienie. Rozkazano: Protestacyę, wyrażoną w niniejszéj prośbie, wpisać do protokołu, którego jedną kopię wydać proszącéj, drugą zaś dla wydrukowania w Koryerze Wileńskim, przesłać do do Redakcyi téj Gazety, z wypłaceniem przypadającéj za to wydrukowanie należności, po uzyskaniu takowej od Proszącéj; poczém prośbę tę przyłączyć do liczby zajawionych, i mieć ją na uwadze w razie mogącéj wyniknąć w tym przedmiocie potrzeby, i o tém dla wiadomości, posłać Ukaz do Wilejskiego Sądu Ziemskiego.

Sędzia *Bójko.*
Assessor *Kiersnowski.*
Zgadzał Kancellarzysta *Juszkiewicz.*
(124)

---

3. Виленскій Старшій Полицмейстеръ объявляетъ, о намѣреніи выѣхать за границу на мѣсто родивы бывшаго Виленскаго 3 ей гильдій купца Аугуста Лоссо съ женою.

Виленскій Старшій Полицмейстеръ, состоящій по КавалеріиМаіоръ *Юкавскій.* (163)

3 Wileński Starszy Policmejster ogłasza, iż ma zamiar wyjechać zagranicę do miejsc rodzinnych były Wileński Kupiec 3 gildy, August Losso z żoną.

Wileński Starszy Policmejster, liczący się w Kawaleryi Major *Jukawski.* (163)

3. Виленскій Сиротскій Судъ, приглашаетъ желающихъ съ законными залогами къ публичнымъ торгамъ въ Присутствіе свое на 13 число Апрѣля, и чрезъ три дня къ переторжкѣ, на взятіе въ арендное содержаніе съ 23 сего Апрѣля, состоящихъ домовъ въ ведѣніи онаго, а именно: 1) Домъ Зейдлера, 2) Израеля Мацкѣвила, 3) Лещевскаго, 4) Майловскаго, 5) Половина дома Лункѣвича, 6) Арона Троцкаго, 7) Аузера Абельсона, 8) Часть дома Мишкиса Антокольскаго, 9) Домъ Бейрака Майзеля, 10) Деревянный домикъ Мовши Гордона, 11) Израеля Блоха, 12) Нотки Длугача, 13) Часть дома Рывки Брозовой, 14) Часть дома Янкеля Слуцкаго, 15) Часть дома Гурляндовъ, 16) Домъ Еврея Беніамина Перцовича Клачки, 17) Домъ мѣщанъ Жегеловскихъ, 18) Часть дома Евреевъ Грылловъ, 19) Домъ Германа Люріе, 20) Часть дома Манеся Ромма, и 21) Часть дома по Рындзюнскихъ Іокельсоновъ,— Марта 31 дня 1844 года.

Градскій Голова *Страузъ*.
Секретарь *Гриневичъ*. (178)

3. Wileński Sąd Sierot wzywa życzących z prawnemi ewikcyami na publiczne targi do swego Sądu, na dzień 13-ty Kwietnia, i we trzy dni na przetarg, dla wzięcia w arendowną dzierżawę, od 23-go Kwietnia ter. roku, zostających w jego zawiadowstwie domów, a mianowicie: 1) Dom Zejdlera, 2) Izraela Mackiewicza, 3) Leszczewskiego, 4) Majłowskiego, 5) Połowa domu Łunkiewicza, 6) Arona Troekiego, 7) Auzera Abelsona, 8) Część domu Miszkisa Antokolskiego, 9) Dom Bejraka Majzela, 10) Drewniany domek Mowszy Gordona, 11) Izraela Błocha, 12) Notki Długacza, 13) Część domu Rywki Brozowej, 14) Część domu Jankiela Słuckiego, 15) Część domu Górlandow, 16) Dom żyda Beniamina Perezowicza Klaczki, 17) Dom mieszczan Żegełowskich, 18) Część domu żydów Hryllów, 19) Dom Gierszona Lurye, 20) Część domu Manesa Romma, i 21) Część domu po Ryndziunskich Jokelsonów.— Marta 31 dnia.

Głowa miasta *Strauz*,
Sekretarz Hryniewicz. (178)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

3. 1844 года Марта 17. Ниже подписавшійся на основаніи довѣренности Дворянина Фелиціяна Іотейки мнѣ данной объявляю, что онъ Іотейко состоя вотчинникомъ фольварка Лукшина Виленскаго Уѣзда въ Руконскомъ Приходѣ лежащаго, и единственнымъ наслѣдникомъ послѣ умершихъ матери Розаліи и брата Ивана Іотейковъ имѣетъ намѣреніе сдѣлать окончательный расчетъ съ наслѣдниками покойнаго Генерала Левандовскаго, которые въ степени его владѣютъ двумя частями сего фольварка по закладному праву, а третью часть онаго не правильно содержатъ; почему отъ имени Фелиціяна Іотейки, имѣю честь просить наслѣдниковъ покойнаго Генерала Левандовскаго прибыть въ городъ Вильно къ 23 числу наступающаго Апрѣля для сдѣланія расчета и условія въ отношеніи вознагражденія Фелиціяна Іотейки, за всѣ убытки, за вырубку закладными владѣльцами лѣса, а за неправильно получаемые до селѣ съ третьей части фольварка Лукшина доходы, а въ случаѣ не прибытія ихъ къ означенному сроку, Іотейко будетъ поискивать всѣхъ убытковъ узаконеннымъ порядкомъ.— Г. Вильно.

Титулярный Совѣтникъ
Фердинандъ Юхневичъ.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

3. Niżej podpisany z mocy danéj sobie plenipotencyi od Dworzanina Felicyana Jotejki; oswiadczam że tenże Jotejko będąc dziedzicem folwarku Łukszyna w Powiecie Wileńskim Parafii Rukońskiéj położonego, i jedynym sukcessorem po ś. p. matce Rozalii i bracie Janie Jotejkach, ma zamiar ostatecznie rozliczyć się z sukcessorami ś. p. Jenerała Lewandowskiego, jako w stopniu jego zastawnikami dwóch tylko części tegoż folwarku, a część jego trzecią nie prawnie we władaniu swojém utrzymującemi; a przeto w imieniu pomienionego Jotejki wzywam sukcessorów zmarłego Jenerała Lewandowskiego na dzień 23 przyszłego Kwietnia do Wilna dla uczynienia układów w celu wynagrodzenia Felicyana Jotejki, za wszelkie dezolacye i wyniszczenie lasu przez zastawnych possessorów, jak równie za nie prawne przez nich pożytkowanie z trzeciéj części folwarku Łukszyna, w razie zas nie jawienia się ich w pomienionym czasie; drogą prawa nieraz pomieniony Jotejko poszukiwać będzie strat sobie poczynionych zapowiadam. Wilno 1844 roku Marca 17 dnia.

Ferdynand Juchniewicz Radzca Honorowy. (158)

3. Домъ въ Городѣ Вильнѣ, при Св. Георгіевской улицѣ N 1308, съ овощнымъ садикомъ, конюшнею, сараемъ и службою, продается за 2500 рублей серебромъ.
Печ. дозв. Старшій Вил. Пол. Маіоръ Юкавскій. (148)

3. Dom nowo-wymurowany w Wilnie, przy S-to Jerskiéj ulicy N. 1308 z oficynką, ogródkiem owocowym, stajnią, wozownią i sklepami do sprzedania za 2500 rub. srebrem.
Druk. pozw. Starszy Wil. Pol. Major Jukawski. (148)

3. Каменный двухъ-этажный домъ въ Г. Вильнѣ возлѣ Савичъ улицы, на противъ Гошпиталя Сестръ Милосердія подъ N. 402 къ покупкѣ за сходную цѣну; объ условіяхъ ближе узнать можно у хозяйки сего дома, Г-жи Лѣщинской жительствующей вмъже.
Печатать дозв. Вил. Пол. Маіоръ Юкавскій. (144)

3. Dom murowany dwópiętrowy, do nabycia za cenę przystępną, w M. Wilnie przy Sawicz ulicy na przeciw Szpitalu Siostr Miłosierdzia pod N. 402. O warunkach bliżéj dowiedzieć się można u Pani Leszczyńskiéj właścicielki mieszkającéj w témże domie.
Drukować pozw. Wileń. Poliem. Jukawski. (144)

2. Въ домѣ Фробеновъ при улицѣ Поплавской съ 23 го Апрѣля отдаются въ наемъ комнаты со всѣми выгодами (174)
Печат. дозв. Вилен. Старшій Полицм. Маіоръ *Юкавскій* (182)

2. Przy Popławskiéj ulicy w domie Frobenow są Pokoje do najęcia ze wszelkiemi wygodami. (174)
Drukow. pozw. Wil. Starszy Policmejster Major *Jukawski*. (182)

2. Въ саду, принадлежащемъ Коллежскому Совѣтнику Вашкевичу, на Бакштѣ, продаются Англійскій Крыжевникъ и Голландская Смородина, самыхъ лучшихъ сортовъ. (185)

2. W ogrodzie należącym do Radzcy Kollegialnego Waszkiewicza na Bakszcie, znajduje się do zbycia w najlepszym gatunku Agrest, zwany Angielskim, i Porzeczki hollenderskie. (185)

3. Находящаяся съ распоряженія Виленскаго Уѣзднаго Суда съ 19 Августа 1843 года въ Администраціи Зеленая подъ Золотымъ Орломъ Аптека Теофилевъ Іендовъ, въ Г. Вильнѣ состоящая, купленая мною 10 Генваря сего 1844 года отъ вышепоименованныхъ Аптекарей Іендовъ; о чемъ ГГ. Обывателей имѣю честь увѣдомить.

Провизоръ *Бернардъ Каменскій*
Печ. дозв. Вил. Старшій Пол. Маіоръ *Юкавскій*. (106)

3. Znajdująca się od dnia 19-go Augusta 1843 roku z rozporządzenia Sądu Powiatowego Wileńskiego w Administracyi Wileńska Zielona pod Złotym Orłem Apteka Teofilów Jendow, dnia 10 Stycznia bieżącego 1844 roku od wyżéj wzmienionych Jendow została przezemnie nabytą; o czém mam honor Szanowną Publiczność niniejszém uwiadomić.

Prowizor *Bernard Kamieński*.
Druk. Pozw. Wil. Starszy Pol. Major *Jukawski*. (106)

2. Продается или отдается въ аренду на извѣстное число лѣтъ, каменный двухъ-этажный домъ Г. Пусья, съ сараями, конюшнями, овощнымъ садомъ и прочими пристройками въ Г. Вильнѣ, на Виленской улицѣ подъ N. 373 состоящій. Желающіе условиться, благоволятъ обратиться къ хозяину жительствующему въ томъ же домѣ, гдѣ получатъ подробное освѣдомленіе.
Печат. дозв. Вилен. Старшій Полицм: Маіоръ *Юкавскій*. (169)

2. Przedaje się lub oddaje się w arendę na pewne lata dom murowany dwópiątrowy, z wozowniami, stajniami, ogrodem fruktowym oraz dalszemi budowlami w M. Wilnie na ulicy Wileńskiéj pod N 373 położony WW. Poussier. Ktoby życzył wejść w układ raczy zgłosić się do właściciela w tymże domie mieszkającego, gdzie powezmie szczegółową informacyę.
Drukow. pozw. Starszy Wil. Policmejster Major *Jukawski*. (169)

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга, печ. дозвол. 8-го Апрѣля 1844 г. Испр. долж. Цензора и Кав. *А. Мухинъ*